

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 138. Sessio III. dies utrique Papatus competitori dictus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

Sæcul. XV. nalis Prænestini fidem suam jurejurando
A.C. 1409. obstrinxerunt. Quidam ex Advocatis,
nomine Simon Perusinus postulabat, ut
Collegii utriusque literæ, quibus Syno-
dus in caufsa Petri de Luna, & Angeli
de Corario, de eodem Papatu contenden-
tium convocata est, prælegerentur, at-
que executioni mandarentur; quod &
ipsi permisum est. Recitatis hisce lite-
ris Cardinalis Prænestinus duos Cardina-
les, & quatuor Archiepiscopos unacum
Procuratoribus, & Notariis ad valvas
Ecclesiæ accedere jubet, qui a populo
quærerent, utrum vel Petrus de Luna,
vel Angelus Corarius, qui seſe Papas no-
minant, aut forte aliquis alias eorum no-
mine præſens adeffet. Nemine autem
quicquam respondentे, nec ullo ex parte
ipſorum comparente, ulterior cauſæ co-
gnitio, ac ſententia ad ſequentem Sefſio-
nem remittebatur, prius tamen alias
utriusque Pontificis citationes præmitti
fancitum eſt.

§. CXXXVIII.

*Sefſio III. Dies utrique Competitori
dictus.*

Spicil. to. 6. *Sefſio tertia habita eſt die Mercurii tri-*
p. 225. *gesima Martii. Sacro ſolemni per*
Niem. l. 3. *Archiepiscopum Pifanum celebrato Ad-*
c. 39. *voca-*

vocatus Concilii edixit: cum pluribus ^{Sæcul. XV.}
 jamjam diebus ambo isti de Papatu con- ^{A C. 1409.}
 tendentes incassum expectarentur, exspira-
 rante legitimo termino contumaciæ dam-
 nandos esse. Tertia igitur vice vocati^{l. 29. c. 2.}
 fuere. Verum illis nequaquam compa-
 rentibus, contumaces declarati sunt per
 sententiam, quam Guido de Malesicco, seu
 de Maloesse Episcopus Prænestinus, di-
 ctus Cardinalis Pictaviensis in hæc verba
 pronuntiabat: *Sacra Synodus Dominum*
Petrum de Luna Benedictum XIII nominatum,
Dominum Angelum Corario, Grego-
rium XII nuncupatum, de Papatu conten-
dentes, & quantum in eis est, Ecclesiam Dei
notorie in schismate tenentes, legitime requi-
fitos, vocatos, & provocatos in causa schis-
matis & fidei ad hoc præsens sanctum, & Ge-
nerale Concilium, & omnia in eo agenda, non
venientes, seu legitime comparentes per se,
vel per alios, nec termino statuto satisfa-
cientes, licet expeditatos post terminum per
duas sessiones, reputat, decernit, & declarat
in causa schismatis, & fidei contumaces;
& ordinat in eorum contumaciam ad ulteriora
debere procedi, & procedendum fore. Or-
dinans Sessionem aliam fieri die Lunæ post
Dominicam in Albis, quæ erit 15 dies men-
sis Aprilis. Ad quam diem statuit præsens
sacrum Concilium, Dominum Cardinalem Tu-
dertinum Domino Gregorio adhærentem, &
Dominos, Joannem Sabinensem Episcopum,

M 5

S. Adria-

Sæcul. XV. S. Adriani, & Sandæ Mariæ in via la-
A.C. 1409. **ta, de Flisco, & de Chalanto vulgariter**
appellatos, Sandæ Romanæ Ecclesiæ Cardi-
nales, Domino Benedicto adhærentes, de be-
nignitate expetandos fore, cum intimatione,
quod si prædicti duo Contendentes, & pra-
fati Domini Cardinales non comparuerint in
dicto termino, ad ulteriora procedetur, eo-
rum contumacia non obstante. Ordinavit
nihilominus, præsentem ordinationem in val-
vis præsentis Ecclesiæ Cathedralis affigi pu-
blice, ut de præmissis nullam valeant ignoran-
tiam allegare.

Post hæc agitata fuit quæstio, u-
 trum etiam amborum Competitorum
 Cardinales, si in eorum obedientia per-
 sisterent, hac sententia comprehenderen-
 tur? Patres in diversa abiere studia;
 plurimi tamen eorum, Cardinales mode-
 rata lenitate ad officium revocandos esse
 censemabant. Unde res indecisa permanit,
 seu verius, nihil contra eos, quod illis acer-
 bius odium crearet, statutum est. His pera-
 ctis proxima Sessio usque ad quintam deci-
 mam Aprilis diem quæ feria secunda erat,
 prorogata est, incidentibus Hebdomadæ
 sanctæ, ac Paschatis festis. Interea tamen
 die Jovis vigesima octava Martii Congrega-
 tio Generalis celebrata est, in qua nonnulli
 Articuli ad Concilium spectantes discussi.
 Quinam vero hi fuerint, cum certo non
 constet, conjecturæ locus est, Patres ideo

con-

convocatos fuisse, ut argumenta eorum, **Sæcul. XV.**
 qui a via cessionis diffidebant, aut Conci- **A. C. 1409.**
 lii convocationem sine Pontificis auctori-
 tate non subsistere affirmabant, solidis
 refellere responsis niterentur. Gersonius
 hujus sententiæ fautores peculiari hanc
 in rem elucubrato tractatu confutat, de-
 monstrans, quod unitas Ecclesiæ resideat
 in Christo Domino illius Sponso, & Capi-
 te, atque nullo etiam existente illius Vi-
 cario, sive dein morte naturali, vel civili
 sublatus esset, sive omnis adimeretur
 spes, fideles eidem unquam adhæfuros,
 Ecclesia in tali Christianæ rei statu, ita
 decernente jure divino, ac naturali Ge-
 nerale Concilium convocare queat, in
 quo sibi de unico, ac certo Christi Vica-
 rio provideret. Quoniam vero utrius-
 que Anti-Papæ fautores restituendam
 prius eisdem obedientiam urgerent, Ger-
 sonius docet, juxta divinæ, ac naturalis
 Legis præcepta injustis detentoribus,
 hæreticis, manifestis Schismaticis, furio-
 sis, & hominibus intrusis restitutionis be-
 neficium non suffragari.

Intermediis hisce quindecim diebus
 tam ingens hominum multitudo, & magni
 quoque nominis Virorum frequentia Pisas
 confluxerat, ut civitatis illius angustiæ
 vix cunctos caperent. Inter nobiliores
 erant quatuor Ruperti Bavari Romano-
 rum Regis Legati, scilicet Joannes Archi-
 episco-

Sæcul. XV. episcopus Rigenis, Matthæus Wormatiensis Episcopus, Udalricus electus Verdensis, & Conradus de Susato Spirenis Canonicus; Advenerant quoque Oratores Hierosolymæ, Siciliæ, Regum, aliique cum ingenti Theologorum, ac Juris consultorum numero qua Italîs, qua Gallicis. Rediit etiam Cardinalis Landulphus dictus Barenfis ex legatione sua, qua in Germania perfunctus erat, cum pluribus Prælatis, aliisque Oratoribus, quorum omnium præsentia quartæ Sessioni magnum splendorem conciliabat.

§. CXXXIX.

Seffio quarta. Ruperti Oratores auditi.

Collect. Con- In hac Sessione Ruperti Regis Romano-
cil. tom. II. rum Legati audiebantur: quos tamen
p. 2119. & non nisi ut simplices oratores haberi, ac
2172. excipi voluit Concilium, quin eis sessio-
Spicil. tom. 6. pag. 274. nem & locum cum ceteris concederet,
 aut vestibus eorum dignitati convenien-
 tibus indutos comparere permitteret, eo-
 quod Rupertus necdum communi con-
 sensu tanquam Imperator agnosceretur,
 pluribus adhuc ægre ferentibus, quod
 Wenceslaus hac dignitate, licet illius ce-
 teroquin indignissimus, exutus fuisset.
 Udalricus Verdensis Episcopus orationem
 habuit